

רוני מילוא ומאיר כהנא בכנסת.
בלי כהנא הם יתפזרו כאספסוף מסומם!

אנשי חרות והתחיה פחדים מפני כהנא, הגוזל את קולותיהם — והשבע טענו אנשיו באמריקה שניסו להתנקש בחייו

לפני כמה שבועות התכנסו כמה מראשי חרות לישיבה בלתי רשמית במצודת זאב בתל-אביב. נר סף ליצחק שמיר ולדוד לוי, ישבו בה גם יו"ר מחלקת-האירגון ממחנה לוי, מיכה רייטר, וכמה ממנהיגי סניפי חרות בעיריות-הפיתוח. נושא השיחה הקדחתנית והדאגה היה ח"כ מאיר כהנא.

רייטר, ובמורהו גם ח"כים צעירים אחרים בליכוד, ובראשם שם אהוד אולמרט ורוני מילוא, מגלים לאחרונה חרדה של ממש מתופעת כהנא. הפגישה ב"מצודה" מבחינה היטב את הסיבה לעיסוק הנמרץ הזה במנהיג הגיועני כהנא מברסם בכוחה של תנועת-החרות כי מידה שהפכה אותו נושא שר זה מרכזי בכל מיפגשי-צמרת בחרות.

במצודת זאב בסורים, שכל כוחה של כך בנוי על הכריזמה של "המנ"יג", בלי כהנא הם יתפזרו כאספסוף מסומם, אומר אחד מראשי חרות, ה"ר דוד דווקא בסיגנונו העדין. הוא איננו מקים הנהגה של ממש, אלא רק חבורת אומרייהו ואנשי-אגרוף. עם זאת, הפר פולאריות האישית שלו בין תומכיה חרות היא אדירה. התעלמות מכך תהיה מעשה של בתייענה.

יש משהו אירוני, אך טיפוסי, בהתעוררות הזאת בחרות לתופעת כהנא. עד לפני חצי שנה התייחסו בחרות לכהנא כביטול מוחלט. לא האמינו שמנהיג אשכנזי-דתי-אורתודוקסי יז כל לפגוע בהם בקרב שכבות-המצוקה. ראשי-חרות סברו, שכהנא מהווה בעיה רק לח"כ חיים רוקמן ולאנשיו, ואולי גם לתנועת-התחיה. הם לא השי כלו להבין את המיפנה העצום שחל בטקטיקה של מנהיג כן, שהוא תר עמלן מסוכן ומוכשר, ולא טיפש או מטורף, כפי שסבורים בטעות.

קרמה לישיבת-הצמרת סידרה של פגישות שוער רייטר, איש בעל תפיסה מדינית מוגבלת, אבל מארגן נמרץ ומסור, עם רבים מראשי-חרות בעייריות-הפיתוח ובשכונות-המצוקה הור תיקות. מסקנתו של רייטר היתה חדה, בלתי-משמעת לשתי פנים: כהנא מהווה סכנת-מוות לתנועת החרות! ככמה עיירות-פיתוח דיווחו ראשי הסניפים על עליה מסחררת בכוחו של הגיוען. במישחקי-הכרזת-גל של קבר צות מקומיות נשמעות צעקות: "כהנא!

לפגוע בכך. אישים אחרים בחרות החלו לעסוק שוב בי לשלוף מהארסנל החלוד שלה כלי-נשק יעילים נגד תנסומנת כהנא. גם בציבור הרחב החלה חרות מצטיירת כתופעה מתור, נה, לעומת הנאצים של כך. אבל התוצאה הברורה והחדה דה ביותר היא סוליטית ולא אידיאולוגית. אפילו רוני מי

שכך עברה על פני תנועת-התחיה ברוב עיירות-הפיתוח. עם זאת יש לכהנא שורשים גם במעווי-התחיה בשטחים הכבושים. הצהרותיו, וגם מעשיו נגד הערבים בישראל ובשטחים הכבושים מגדילים מדי יום את מיספר אוהדיו בישובי גוש-אמונים, ובעיקר גוררים את מני היגיינת-החיה להתחרות איתו בקיצור ניות אנטי-ערבית ואלימה. השאננות כלפי כהנא בחרות הת

רם הפופוליסטי המסורתי של חרות.

נבואת בלהות

בעיירות-הפיתוח אין מחבבים במיוחד את גוש אמונים, ורבים מתייחסים במרירות ואף בשינאה להתנחלויות, שההשקעות העצומות בהן הרסו את התשתית שלהן כמעט

כהנא החליט לזנוח כמעט לחלוטין את העולים המבוססים, הרתיים, בשכר נתי-ירושלים, ולהשאירם לדרוקמן. את כל מירצו האירגוני וכוחו התעמר לתת הוא הקדיש ומקדיש לערות-ה"מ יורה, ובמיוחד לשכונות-העוני בערים הגדולות, לערים המעורבות (כמו עכו,

כהנא מאיים על חרות

לוא, השונא את אריאל שרון בכל ליבו, מבין שאי-אפשר לבלום את תופעת כהנא תחת מנהיגותו של יצחק שמיר. הצורך להילחם בכהנא מחוק מאוד את טענתו של שרון למנהיגות בחרות, ומסכר את התמיכה של אנשי-שמיר בהשתוללות של שרון. גם אנשי הימין הקיצוני האחרים בחרות, כמו מאיר כהנא-אבידוב (גיוען מסוכן כמעט כמו כהנא), הננים ישירות מהפחד מכהנא. מנהיג כן מכרסם בשמרני חרות מצד אחד, המצב הכל-כלי הקשה ותוצאותיו החברתיות מכר סמים בהם מהעבר השני. מי שצופה, שהפחד מכהנא יהפוך כסופו של רב את תנועת-החרות לרמוית כן, עלול לגלות, שנובאות-הבלחות ומתגשמת.

בטאה ביחס אליו בוועדת-הבחירות המרכזית. ח"כים צעירים ושחצנים כמו רוני מילוא התייחסו לכהנא כביטול סלחני, שהיה בו גם שמץ של אהרה. מילוא, שירק אש וגופרית על הרשימה המתקדמת לשלום ועשה את הכל לפסילתה, לא פעל למען פסילת רשימתו של כהנא. בשטח היה שיתוף פעולה בין אנשי חרות וכך, בעיקר בירושלים. מנהיגי חרות נהנו מהתי קפותיו של כהנא על ראשי המערך. בין שתי התנועות שררה כמעט אי-דיליה.

עד תום. רבים מצעירי-העיירות רואים במתנחלים אשכנזים מפונקים, ובטיי פוחם גילוי נוסף של קיפוח ערתי. אחד מפעילי כך סיפר השבוע להעולם הזה שהוא הופתע להיווכח, שאת שלום וכשיו ואת גוש אמונים שונאים בבית-שמש ועיירת-פיתוח בין ירושלים ותל-אביב, שבה הצליחה תנועת-יכך להגיע למקום השלישי בני חירות לכנסת ה-11) כמעט באותה המידה.

רמלה, לוד) ולעיירות-הפיתוח. הוא מאמין — וקשה מאוד להפריך אמונה זאת — שהפוטנציאל האלקטורלי שלו בשכבות-המצוקה הוא עצום. בניגוד לאנשי-התחיה הרוי חים את אנשי עיירות-הפיתוח והשכונות, בדרישה להדק את החגורה למען ארץ-ישראל השלמה, דוגל כהנא דווקא ב"בצורות הקלה" הקלאסית של חרות ומחדר אותה עד הסוף. כהנא משתמש בערבים כבי שעייר-לעזאזל לכל המצוקות הקיומיות של "ישראל השניה", ומסביר לקהל-שומעיו, ההולך וגדל, ש"טפול" הולם בערבים יחסל את כל בעיותיהם הבלתי ליות. בכך עלה כהנא על הזי

כהנא, בעיקר כשהיריב הוא ערבי. גם מעווייהם של כוכבי-חרות בעיירות-הפיתוח, קריית-גת של ח"כ דוד מגן, קריית-מלאכי של שריה-עבד-הזוהריון, מה שהקצב, מיגדל-העמק של שאל עמור, ויבנה של ח"כ מאיר שיטריט, סובלים מנהירה המונית למחנה כהנא. לא תמיד לובשת הנטייה לכהנא אופי אירגוני, אבל רוחו מנשבת בכל מקום. מנהיג, בכך מלהיב את דמי יונם של אנשי-חרות מהשורה, ומומחים במחלקתו של רייטר סבורים, שהמחלקה עלול להשיג מיספר גבוה ביותר של מני דטים בבחירות לבנסת הבאה. רייטר עצמו סבור, שסדרי-הכבל נמו של עלייתו הצפויה של

הצליח לנצח את הקואליציה הענקית באחת ההצבעות. ולמשוך לצידו חברי סיעת-העבודה גם במקרים אחרים. הוא זכה במעמד אוטומטי של רוכב מפ"ם בכל נושא כלכלי-המיקון למרכה ההפתעה, הבלית המיקון בנושא זה גם את איש חד"ש, ציארלי ביטון. על רקע חברי רק"ח בסיעה, שפעילותם היתה עד כה חיוורת וצי פויה-מראש. בלט ביטון בכמה נאומים מצוינים, מלאי-להט ואף מתועדים ומתוחרים היטב.

שמטרתן לתקן עיוותים שהתגלו במי דינה, ובעבודת הממשלה והכנסת. כח"ר דשים שמאו הבחירות, האקטואליות של הצעות-החוק שלו, והעבודה היסודית שהוקדשה להכנתן, הפכו את וייס לנכס הפרלמנטרי העיקרי של מיפלגת העבודה בכנסת ה-11.

מה ח"כים טובים, כתוצאה מהקמת ממשלת האחדות. יו"ר-הסיעה לשעבר, משה שחל, הפך שר האנרגיה והתש" תית, ומחליפו, איש שיכון עובדים רפי ארלי הוא איש חיוור מאוד. גם גד יעקובי, שהיה פעיל מאוד כראש ועדת-הכלכלה בכנסת הקודמת, הצי טרף לספסלי-הממשלה. מומחה הכלי

ושלמה עמר, שתרומתם לכנסת, ובעיקר לדינוי המליאה, היא פחות מי אפסית. מורדכי וירשובסקי הוא האיש הבולט בשינוי. הוא נשאר אופוזיציונר בסיעה קואליציונית, ואינו מעניק שום תמיכה פרלמנטרית לחברו, שרי-התיקשות אמנון רובינשטיין. גם

במליאה ובוועדות. כהן נוטה להיטי טריה, אבל לעומת חבריה-לתנועה היא ממש התגלמות השפיות. ולמשקוף פרלמנטארי אין ברירה אלא לאמץ לעצמו סטאנדרטים יחסיים. אחרת אין שום אפשרות לערוך ניתוח כמותי או איכותי בכנסת ה-11. ח"כ כהנא עצמו איננו פעיל במיוחד בכנסת, והוא מרכה לנסוע בארץ בעולם למטרות תעמולה ואיסוף כספים. עם זאת, נוכחותו של איש בעל השקפות נאציות בכנסת ממקדת, כמובן, את תשומת ליבם של כלי-התיקשות והח"כים, וכל התבטאות שלו מעוררת תגובות רבות.

יש ח"כים שתרומתם לכנסת היא אפסית ויש כאלה שהם נכס פרלמנטרי של מעש

חברותיות הבליתו את הח"כים הבקאים בנושאים אלה גם באופוזיציה, על חשבון "המדינאים". העסוקים בעיקר בבעיות חוץ וביטחון. הח"כ הבולט ביותר בכנסת עד כה הוא איש מפ"ם יאיר צבן (54). צבן, שהתמחה במילי-חמת-גרילה בנושאים אלה עוד כאיש שלי" בוועד-הפועל של ההסתדרות,

כלה השני, עדי אמוראי, נוטרל אף הוא והפך סגן-שר-האוצר. כך הפך הפרופסור למדעייה-מדינה, שבח וייס, לח"כ הבולט ביותר בסני עת-המערך. וייס מרכה לשבת במליאה ולהשתתף בכל הדיונים באורח פעיל. בשבועות האחרונים הגיש שורה ארוכה של הצעות-חוק ענייניות וחשובות,

איש-שינוי השלישי, זיידן עטשי, בולט רק בקונפורמיזם שלו. לאחרונה ביקר עטשי בהרייה-השוף, ואף נפגש עם ואליר ג'ונבלאט, אך תרומתו לכנסת היא כמעט אפסית. הוא מופיע כמי שמתיימר להיות יותר יהודי מאשר כל היהודים. גם מיפלגת-העבודה התיימרה מכי

ח"כ ייגאל הרביץ נעלם כמעט, ואיש אינו מתייחס עוד לקיומיו. נבואות-הזעם על המצב הכלכלי הפכו נחלת הכלל. ולשר-בליהתיק אין שום תרומה סגולית אחרת. הוא הדין גם לגבי השר עזר וייצמן, ובשני חברי סיעתו, בנימינן (פאר) בן אליעזר

ח"כ ייגאל הרביץ נעלם כמעט, ואיש אינו מתייחס עוד לקיומיו. נבואות-הזעם על המצב הכלכלי הפכו נחלת הכלל. ולשר-בליהתיק אין שום תרומה סגולית אחרת. הוא הדין גם לגבי השר עזר וייצמן, ובשני חברי סיעתו, בנימינן (פאר) בן אליעזר